



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce: **E. P.**, zastoupeného JUDr. Vandou Bieleckou, advokátkou se sídlem Havířov-Město, Pavlovova 8, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 15.1.2009 č.j. X, o **invalidní důchod**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokátky **JUDr. Vandy Bielecké se p ř i z n á v á v částce 2 389,- Kč**, která bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. České republice se náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

S ohledem na ust. § 7 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) byla usnesením Městského soudu v Praze sp. zn. 2Cad 64/2009 ze dne 10.6.2009 postoupena k vyřízení Krajskému soudu v Ostravě žaloba směřující proti České správě sociálního zabezpečení ve věci invalidního důchodu žalobce.

Žalobce podal proti citovanému usnesení kasační stížnost a současně požádal o ustanovení advokáta. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne

10.6.2010 č.j. 2Cad 64/2009-38 bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, přičemž v odůvodnění tohoto usnesení se uvádí, že „žalobce kasační stížnost připsal ze dne 20.11.2009 vzal zpět“.

Krajský soud v Ostravě předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu, neboť vyslovil nesouhlas s postoupením věci – usnesení ze dne 10.6.2010 nemělo být Městským soudem v Praze vydáno, když žalobce svou kasační stížnost nevzal zpět (též v důsledku nesprávného překladu z jazyka polského).

Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2011 č.j. Nad 20/2011-50 bylo rozhodnuto, že k řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované z 15.1.2009 č.j. X je místně příslušný Krajský soud v Ostravě, přičemž Nejvyšší správní soud zdůraznil, že ačkoliv musí souhlasit s tím, že městský soud nesprávně vyhodnotil přepis žalobce jako zpětvzetí kasační stížnosti, je už svým pravomocným rozhodnutím vázán, nemůže tento vadný postup zhojit a řízení o údajné kasační stížnosti je tak nutno považovat za ukončené. Naproti tomu je podle názoru Nejvyššího správního soudu zřejmé, že hlavní cíl, který svými podáními žalobce sledoval, bylo domoci se přezkumu napadeného rozhodnutí žalované.

Žalobce se v podané žalobě domáhal přezkumu rozhodnutí žalované ze dne 15.1.2009, kterým byla zamítnuta jeho žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. v platném znění s přihlédnutím k nařízení Rady EHS č. 1408/71 a Nařízení Rady EHS č. 574/72. V odůvodnění žalovaná uvedla, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku ze dne 27.11.2008 není žalobce plně invalidní dle § 39 odst. 1 cit. zákona ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 téhož zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti o 15 %. S rozhodnutím žalobce nesouhlasil, poukazoval na své velké zdravotní problémy, jakož i na to, že v Polsku byl posouzen jako invalidní a navrhoval proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 25.7.2012 byla žalobci ustanovena k jeho žádosti zástupkyně z řad advokátů JUDr. Vanda Bielecká.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násled. soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 15.1.2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku dne 27.11.2008 míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce hodnotil 15 % dle příl. č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb. v platném znění kap. V, položky 1, písm. a). Vyslovil, že žalobce není plně ani částečně invalidní. Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 14.3.2012 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí

České republiky v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise při jeho vypracování vycházela ze zdravotní dokumentace žalobce a českých překladů odborných vyšetření, z dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. T. M., jakož i českého o překladu tiskopisu E213. Zjistila, že u žalobce jde o organický psychosyndrom při mnohaletém nadužívání alkoholu, diabetes mellitus II. stupně bez závislosti na inzulinu, hypertenzi II. stupně a degenerativní změny páteře. Došla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byl organický psychosyndrom lehkého stupně srovnatelný se zdravotním postižením uvedeným v kapitole V, položce 1, písm. a) příl.č. 2 k vyhlášce č. 284/95 Sb. a stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na 15%. Žalobce byl schopen pouze fyzicky nenáročné profese, bez rizika úrazu a nočních směn, byl schopen eventuální rekvalifikace.

Dále bylo zjištěno z obsahu spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 19Cad 99/2007, že rozsudkem ze dne 27.9.2007 bylo zrušeno rozhodnutí žalované ze dne 17.10.2006 č. X pro vady řízení. Věc byla vrácena žalované ČSSZ k dalšímu řízení (následně ČSSZ vydala nyní přezkoumávané rozhodnutí).

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 15.1.2009, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku, z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 14.3.2012 a spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 19Cad 99/2007.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění platném ke dni vydání rozhodnutí je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 2 téhož zákona se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo.

Podle § 6 odst. 3 vyhl. č. 284/95 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o dávku důchodového pojištění, podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 14.3.2012. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhl. č. 182/1991 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem posudkové komise byl lékař z oboru psychiatrie, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhl. č. 284/1995 Sb. a určila, jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byl organický psychosyndrom lehkého stupně. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce byl správně hodnocen podle příl. č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb. v platném znění, kap. V, pol. 1, písm. a). Tato položka byla určena pro organické duševní poruchy, poruchy intelektu, emotivity, afektivity (organický psychosyndrom různé etiologie, perinatální, po úrazech a zánětech mozku, metabolického či cévního původu). Uvedená položka udává možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti právě o 5-15 %. Nešlo o středně těžkou poruchu, těžkou poruchu nebo zvláště těžkou poruchu či těžkou demenci dle následujících písmen b) až d) této položky. Nejedná se o zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek, ani o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě po jeho doplnění za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobce vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Komise přihlédla také k doloženým lékařským zprávám polských odborných pracovišť a vypořádala se s námitkami žalobce směřujícím k tomu, že v Polské republice byl uznán Zakladem ubezpieczeń społecznych v Nowym Saczu

částečně invalidním. Posudková komise stanovila pracovní omezení, která žalobce má a uvedla okruh zaměstnání, která žalobce při dodržení stanovených pracovních omezení je schopen vykonávat.

K námitkám zástupkyně žalobce vzneseným u ústního jednání dne 29.10.2012 o tom, že žalobci byla 25.9.2012 amputována levá noha soud poukazuje na ust. § 75 odst. 1 s.ř.s., podle něhož je nutno hodnotit skutkový a právní stav ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí správním orgánem, tedy 15.1.2009.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve výši 15% je nižší, než 66% a u žalobce se nejedná ani o zdravotní postižení podle příl. č. 4 vyhl. č. 284/1995 Sb. Žalobce tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňoval podmínky plné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobce v tomto řízení nebyl úspěšný a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního).

České republice náhrada nákladů řízení vzniklá v souvislosti s přibráním tlumočnice (dle ust. § 36 odst. 2 s.ř.s.) a ustanovením advokáta nenáleží (§ 60 odst. 4 s.ř.s.).

Odměna zástupkyně žalobce JUDr. Vandy Bielecké byla přiznána dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za dva úkony právní služby po 500,- Kč, tj. 1.000,- Kč /příprava a převzetí věci, účast u ústního jednání krajského soudu dne 29.10.2012/, 2x náhrada hotových výdajů á 300,- Kč dle § 13 odst. 3, tj. 600,- Kč, tedy celkem 1.600,- Kč. Dále náleží náhrada cestovného advokátky osobním automobilem Škoda Octavia, RZ X, vzdálenost 34 km z Havířova do Ostravy k ústnímu jednání soudu dne 29.10.2012, náhrada za 1 km 5,61 Kč, tedy celkem 191,- Kč. Rovněž náleží náhrada za čas strávený cestou (dle § 14 odst. 1 a 3 shora citované vyhlášky) dvě půlhodiny po 100,- Kč, tedy 200,- Kč. Jelikož podle osvědčení o registraci Finančního úřadu v Havířově ze dne 5.2.2007 je zástupkyně žalobce plátcem DPH, náleží jí zvýšení o 20 %, tedy o 398,- Kč. Celkem tedy náleží advokátce odměna ve výši 2.389,- Kč, která bude proplacena ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Ostravě. Pokud zástupkyně žalobce v substituci JUDr. Sylva Totkové Kolderové) požadovala nesprávně mimosmluvní odměnu dle §§ 7 a 9 odst. 2 vyhl.č. 177/96 Sb. za jeden úkon v částce 350,- Kč, tedy snížený o 30%, soud poukazuje zrušené ustanovení § 12a vyhlášky č. 399/2010 Sb. , podle něhož sazby mimosmluvní odměny dle § 7 za úkony právních služeb ustanoveného zástupce v o b č a n s k é m soudním řízení se snižují o 30 % .

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení

pokračování

- 6 -

43Ad 79/2011

jeho písemného vyhotovení, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 29.10.2012

**JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně**